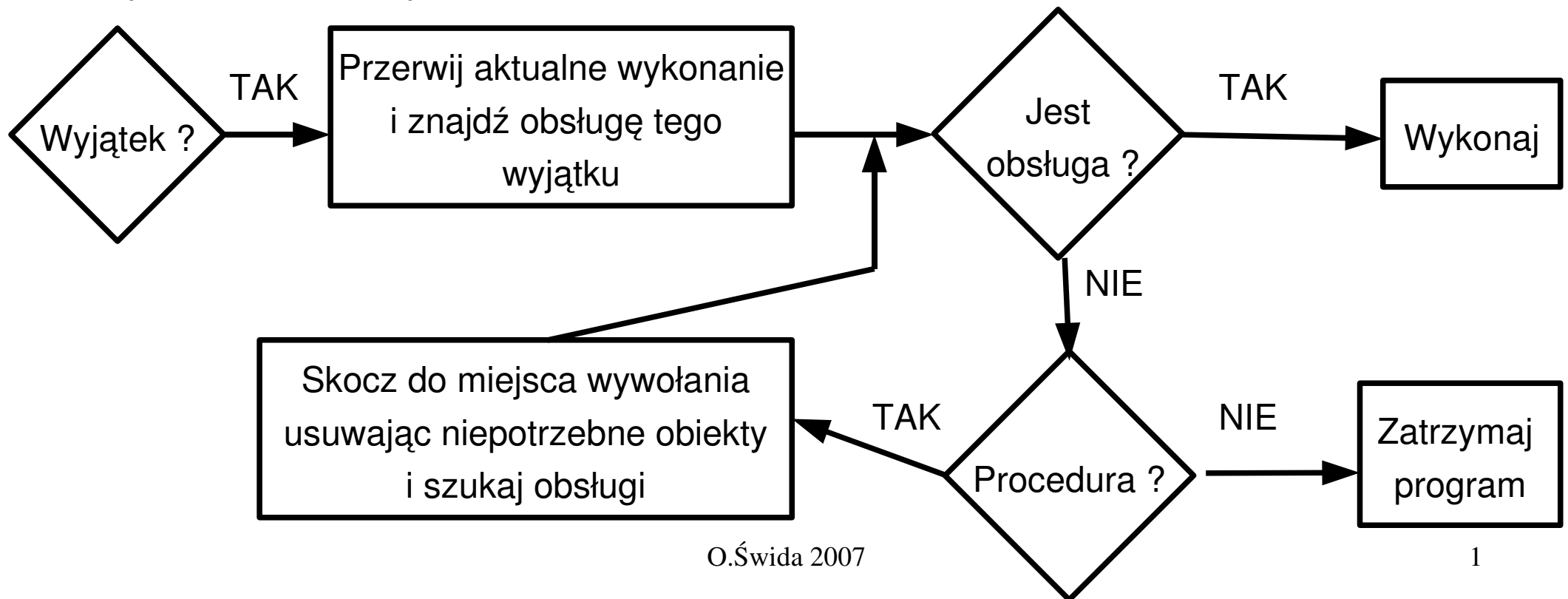

Kompilacja wyjątków (exceptions)

- Pojęcie wyjątku i jego reprezentacja składniowa
- Generacja: jawna (throw) i automatyczna
- Przechwytywanie
- Zwijanie stosu
- Przykład semantyki:

Koncepcja realizacji

- Określ, czy wyjątek nastąpił w kontrolowanym bloku
 - Identyfikuj bloki odnoszące się do aktualnego miejsca wystąpienia
 - Sprawdź typ wyjątku i określ grupę bloków do jakich pasuje
- Jeżeli znaleziono blok – wykonaj jego kod, w przeciwnym wypadku przekaż sterowanie dalej (lub zakończ program)
- *Można wykorzystać mapę bloków obsługi (zakres instrukcji, bloki) oraz mapę typów wyjątków (blok, typ, adres początku instrukcji bloku)*

```
void x() {
    try {
        c1;
        y();
        try {
            z();
        } catch (e1) { i3;i4;}
    } catch (e) { i1;i2; }
}
```

Polimorfizm

- Operatory monomorficzne: **boolean a,b;** \longrightarrow **a and b**

- Operatory polimorficzne:

T[] x; int i \longrightarrow **x[i]**

T={int,double} T a,b \longrightarrow **a < b**

- Rodzaje:

- parametryczny – ten sam algorytm wykonywany dla różnych typów
 - ad-hoc – różne implementacje dla różnych typów (porównanie liczb)
 - podtypów – w językach z koersją (np. porównanie int,float)
- „Polimorficzne” struktury danych – tablice, listy
 - zysk: możliwość sprawdzania typu w czasie kompilacji

- Przykład:

```
class Lista<A> { A dane; Lista(A d) {...} }  
int length(Lista<A> lst);
```

Polimorfizm c.d.

- Zdefiniujemy „parametryzowane typy”
 - Lista<int>, Lista<boolean> itp. - otrzymujemy zbiory „możliwych typów”
- Inny pomysł – nie zapisujemy typów wcale! Czy to bezpieczne ?

```
funkcja (x,y) {  
    u = x + y;  
    v = x - y;  
    return u*v; }  
}
```

```
funkcja2 (a,b,c) {  
    if (a) return b;  
    else return c;  
}
```

- Kompilator może automatycznie dodawać informacje o typach (*type inference*)

```
T funkcja2<T> (boolean a,T b,T c) {  
    if (a) return b;  
    else return c;  
}
```

Skąd taki wniosek ?

Polimorfizm c.d.

- Jak wykonywać operacje polimorficzne ?
 - generacja oddzielnego kodu dla każdego użycia polimorficznej funkcji:
 - zwiększony rozmiar programu
 - problemy z kompilacją oddzielnych części programu
 - użycie tego samego kodu dla każdego wywołania
 - mniejszy kod, łatwiejsze w implementacji
 - ale co z rozmiarem danych ?